In magnis, voluisse sat est.
Bij grote dingen volstaat het zijn wil te tonen.

Moeten we onze leergierige lieverdjes in groep drie voor dom verslijten omdat ze d'r geen moer, geen reet, geen ene flikker van snappen? Neen, onze mallotig inconsistente & inconsequente spelling deugt niet!

Wat denk je bijvoorbeeld van *belegeren* en *delegeren*? Verschilt de spelling niet uitsluitend in de ***b*** en de ***d***?
Of een ***w****ervelende* show vs. een ***v****ervelende* show. Scheelt eigenlijk maar een halve letter, toch?
Bij Jupiter! Waarom hangt de uitspraak van al die ***e***'s nou toch in Toutatis'
naam af van een letter die er hé-le-maal geen é-ne zák mee te maken heeft?
Welke godvergeten niet zo bijster lucide geest verzint nou toch zo iets?

Hoe zouden we de Nederlandse spelling kunnen vereenvoudigen?

Maar wel graag intikbaar op een "gewoon" toetsenbord zonder rare kunstgrepen of "wilde" diacritische tekens.

N.B. in onderstaande ga ik mijn suggesties onmiddelijk & onverbiddellijk in de praktijk brengen
en de kans is beslist niet klein dat ik daarbij vergissingen maak ('t is voor mijzelf ook nieuw).
Mocht je me daarop betrappen, laat me dat dan alsjeblieft weten, zodat ik het kan corrigeren.

Met name in persoonsnamen zou ik onderstaande overigens niet dwingend
willen opleggen; ik zie naamscorruptie namelijk als een ongewenste intimitiet[1].

Ten eerste:

voor de toonloze ***e***, die eigenlijk ***sjwa*** heet, gebruiken we de gewone ***e*** in plaats van het symbool **ə** uit het fonetisch alfabet. Vanaf nú ga ik vooralsnog die **ə** gəbruikən, ook voor andərə lettərs of lettərcombinaties die als ən *sjwa* klinkən. Daar zul jə wellicht evən aan moetən wennən, maar dat gaat waarschijnlək snellər dan jə denkt. En də *sjwa* is nóóóit bəklemtoond!

Tən/tèn tweedə:

dəzelfdə woordən wordən — mede door dialectischə invloedən — niet overal op dəzelfdə manier uitgəsprokən. Weet u bijv. waarom "monniken" met slechts één ***k*** moet wordən gəschrevən? Wel, bovən də grotə rivierən en met namə in Holland spreekt men die ***i*** uit als ən *sjwa*: "monnəken". Daarom dus. Maar Brabandərs sprekən 'm uit als ən — əh, nee, Brabandərs zeggən *één* — kortə ***i*** zoals in ən zin waar in ət middən *ik zit stil tə liggən* zit tə liggən. Dan is die enkələ ***k*** maar raar, nietwaar?

Chretəch frunnəkəndə monnəkən sijn hefəch besəch.
Gretìg frunnìkkəndə monnìkkən zijn hevìg bezìg.

Tən/tèn derdə:

wat wə niet of nauwələks uitsprekən (zoals b.v. de *ch* in sreeuwən) hoevən wə toch ook niet tə srijvən, zondər daarbij ovər də sreef tə gaan? Maar e.e.a. moet wél leesbaar, begrijpələk en assəteffəkan eenduidig blijvən, dus də afsluitəndə ***n*** van werkwoordən en meervoudsvormən hou ik erin en ook b.v. də dubbələ ***t*** zoals in *nadat hij zijn taak verrich**tt**ə was ət ən verrich**t**ə taak*. Daar (en in saməngesteldə woordən en bij voorvoegsəls etc.) is də dubbələ medəklinkər duidələk eenduidig duidənd op duidələkheid, duidələk?

Tən/tèn vierdə:

ons alfabet heeft enkələ totaal oowferboowdəchə/overbodìgə lettərs.

Də ***C*** sprekən wə altijd uit als ***S*** of ***K***. Waarom srijvən wə dat dan niet zo? Hier zul jə dan ook evən aan moetən wennən, maar sirkəl, sirkus en kaktus[2] kunnən snel də norm wordən, hoor! *Gefelisiteerd met jə nieuwə kafé, maar schenk jə ook konjak?* Wég met die ***C***.

Də ***Q*** (oorspronkələk də Səmítisə *Qôp*[3] die klonk als ən ***k*** met də tong tegən də huig, dus diep achtər in də mond) klinkt bij ons toch áltijd als ən gəwonə ***K***? Nou, srijf 't dan ook zo! *Quart* is toch ook al lang *kwart*? Wees dan konsəkwent en doe 't vərdommə <u>áltijd</u>, zondər zondərlingə uitzondəringən, <u>níét</u> uitgəzondərd uitzondərləkə uitzondəringən! Héləmaal wég met die dommə dwazə ***Q***.

Də ***X*** klinkt (behalve in *Mexico*, waar ie als ən ***ch*** klinkə) altijd als ***KS***, dus hebbən wə die ook heləmaal nergəns voor nodig (of zeg jij nodəg? Ook goed!). *Seks* en daarmee samənhangəndə woordən móétən volgəns het <u>Groenə Boekjə</u> al lang met ***ks***, bəhalvə in leenwoordən uit ət Engəls, zoals *sexy*[4] (impliceert *lenən* overigəns niet dat jə 't ook weer təruggeeft? *Jat*woord zul jə bədoelən! Maar soms wordt ət wel degələk in verbastərdə vorm təruggəgevən: het Nederlandsə *bolwerk* is in het Frans tərechtgəkomən als *boulevard* en dat hebbən wə in ən andərə bətekənis weer təruggəkregən). Afijn, wég met die ***X***.

Də ***Y*** (oorspronkələk də Grieksə *υψιλον* = *upsilon* die klonk als ***u*** & in 't Duits klinkt də ***y*** nog steeds zo) is afkomstəch/afkomstìg van də Romeinən. Die hebbən də bətreffəndə Grieksə hoofdlettər *Υ* wat

[1] Oh, oh, oh, Henk toch! Wat 'n domme Freudiaanse tpyefuot...
[2] Wə warən lang gəledən in Italiə toen mijn van 't uitzicht gənietəndə zus ineens riep: *Daar hebbən zə ovəral kak tussən!*
[3] https://nl.wikipedia.org/wiki/Q_(letter)
[4] Ik herinnər mə dat ik als kind ooit vroeg: *Mama, wat bətekənt sectie?* Vervolgəns bəgon zə *sexy* uit tə leggən...

 Copyright © 2025, Henk Reints, MSc.

rechtlijnigər gəmaakt en noemdən əm *ipsilon* i.p.v. *upsilon*. Rarə jongəns[5]. In ət Frans heet hij *i greq* en mijn leraar Nederlands van weleer noemdə hem *Grieksə i* en niet *Grieksə ij*, wat dus alləmaal fout is want op z'n *Grieks* was 't dus ən ***u***. Wij sprekən əm vrijwel altijd uit als ***ij*** of ***ie***. Ik val in herhaling: srijf 't dan ook zo, **ei!** Wég met die ***Y***.

Hiermee komən dezə vier lettərs vrij voor nog nadər tə definiërən evəntweel hergəbruik! Weet jə wat? Aangəzien de **ə** niet op ons toetsənbord zit, ben ik daarvoor voortaan voorstandər om voorgoed voor də ***y*** ty kiezyn! Hè, vərdorie, was jy net aan dat (voor jou nieuwy?) tekyn gywend (ging snel hè?) en foetsie! Nou moet jy (daar staat níét *jij*!) alwéér omschakylyn. En hem dan ook nog uitsprekyn (zij het met jy mond of alleen maar in jy hoofd) als yn *sjwa* en niet als ***ij*** of ***ie***! Maar ook dát went snel, gyloof my. Maar *jy*, *my*, *wy* & *zy* zijn natuurlyk evidenty {ver|vyr}giswoordyn die jy níét moet uitsprekyn als *jij*, *mij*, *wij* & *zij*! Ik heb ooit gyleerd: *repetitio est mater studiorum* (herhaling is dy moedyr van dy studie). Weet jij hoe jy dat oefynt? Tien keer (op z'n Brabants!) lezyn: *Zei zy jij tegyn mij? My dunkt dat dat mij in mijn eer aantast! Dat past my* (níét *mij*, maar ik bedoel die doellozy doelstelling wél...) *niet. Zie jy niet dat zij my fijntjys zijn te zien in dy kolynmijn, die gretig frunnikyndy monnikyn? Fijn!* Zodra jy (nee, niet *jij*!) jy (alweer niet...) ook maar één keer vergist gaat dy tellyr tyrug naar nul, zodat jy (potvyr...) het uiteindylyk *tien keer achtyr mykaar foutloos* zult hebbyn gedaan. Ik wacht wel evyntjys...

Profisiat, nu heeft dy ***y*** voor jou yn nieuwy bytekynis en wel dy *sjwa*! Toch nog niet? Wel, dan *repetitio est mater studiorum*... (Zucht).

En zeg jij (ik bydoel eigynlyk dy gymiddyldy Nedyrlandyr) trouwyns *tyrug* of *trug*? Zullyn wy ally ovyrbodygy *sjwa*'s ook maar myteen srappyn? En ook zo ongyveer ally andyry niet of nauwylyks uitgysprokyn lettyrs? Sreeuwen wy niet *srijven* als wy iets sriftylyk vasleggyn? En kunnyn wy niet vastellyn dat wy met kersmis niet in yn haasklus poszegyls op digitaly kerskaartyn plakkyn? En wat doet die zinlozy ***u*** in *eeuwigy sneeuw*? Wat is er fout aan *sreewendy spreewyn in niewy eewigy sneew*?

En dan dy ***X***. Eigylyk is dat yn translityrasie (dy ***s*** zou jy w.m.b. altijd scherp moetyn uitsprekyn) van dy Grieksy *ξ* (*xi*), maar hij *lijkt* veel meer op dy *χ* (*chi*), die wij translityreryn als ***ch***. Maar we haddyn dy ***C*** to⬚h net afges⬚haft? Wat zou er op tegyn zijn om dy ⬚***h*** ty vyrvangyn door dy inmiddyls ook afgys⬚hafty ***x***? Die gevyn wy gywoon yn niewy bytekynis! Dan gaan wy voortaan met sxony sxoenyn naar sxool waar wy gysxikt leryn srijvyn en dat sxiet lekkyr op, lievy sxat!

Ten vijfdy:

Welky g&@~*$^%#! dubbyl doorgydraaidy malloot heeft nou tox in godsnaam ooit bydaxt dat yt versxil tussyn *takkyn* & *takyn* moet wordyn aangygevyn met yn ekstra ***k***? Volgyns mij zit het versxil tox éxt in dy klinkyrlengty! Maar goed, wat ik er ook van vindy (da's aanvoegyndy wijs en had jij die ***y*** tóx nog weer vyrkeerd gylezyn? Wellicht op zyn Engyls? Dan yn tikkie truggaan (truxaan?) en *repetitio est mater studiorum*!), ik herhaal: wat ik er ook van vindy, yt versxil tussyn korty en langy klinkyrs moet dus kennylyk met yn ***k*** wordyn aangygevyn. Eh... *ba**ll**yn*/*ba**l**yn*, *ma**nn**yn*/*ma**n**yn*, *ga**pp**yn*/*ga**p**yn*, *la**tt**yn*/*la**t**yn*?
Als wy nou yns afsprekyn dat wy vanaf <u>nú</u> áltijd yn enkyly klinkyr gybruikyn als ie kort is en áltijd yn du**bb**yly als ie lang is? Dan kunnyn wy n**uu** ook myteen die volsl**aa**gyn iedieooty meedyklinkyr{vyr|ver}-du**b**yling afsxa**f**yn. Maar i.p.v. ***ii*** zou ik ***ie*** srijvyn, da's duidylykyr (wist jij trouwyns dat dy langy ***ij*** is ontstaan als leesbaarheid {vyr|ver}hoogyndy {vyr|ver}vanging van dy ***ii***? In de Needyrsaksiese dieaalektyn (Axtyrhoek t/m Grunn'n) wordt de ***ij*** ook als yn wat langyr aangyhoudyn ***ie*** oet-/uutsprook'n). Dy ***ij*** houd ik graag zooals ie is. Is dan dy byteekynis van *tak*/*taken* & *taak*/*taaken* eigylyk niet veel duidylykyr & eenduidigyr? Wel weer effy wennyn, ookee. Met naamy yn enkyly klinkyr gevolgd door yn enkyly meedyklinkyr is naatuurlyk yn instinkyr, maar *repetitio est mater studiorum*. Dy laatsty maand van het jaar wordt *deesembyr*. Zoo weet zelfs yn Needyrlands leeryndy vreemdyling dierekt hoe ie yt moet uitspreekyn.

Ziedynd zitynd op enkyly takyn verrixtty hij zijn taakyn.
Er liepyn enkyly katyn met kaatynspek op takyn oovyr dy daakyn.

[5] *Rarə jongəns, die Romeinən* is ovərigəns ən volkomən foutə vərtaling van
Ils sont fous, ces Romains, hetgeen
Zə zijn gek, die Romeinən betekənt. In Italiə hebbən zə 't foutloos vertaald als
Sono Pazzi, Questi Romani. Zie jə də afkorting? SPQR = SENATUS POPULUSQUE ROMANUS...

 Copyright © 2025, Henk Reints, MSc.

Voor het kaanyn kamyn bykwaamy manyn hun maanyn.
Er waaryn geen balyn voor dy baalyndy voetbalyrs.
Twee duivyls is yn dubyly duuvyl.
Greetyg frunykyndy monykyn zijn heevyg beezyg.

Al deezy voorbeeldyn moet jy tien keer axtyr elkaar[6] foutloos hebyn gyleezyn voordat jy verdyr gaat!
Áltijd (oftywel nóóit níét): enkyly klinkyr: kort, dubyly klinkyr: lang.
Áltijd (oftywel nóóit níét): korty klinkyr: enkyl, langy klinkyr: dubyl.
Nóóit yn ekstraa *meedy*klinkyr om dy *klinkyr*lengty aan ty geevyn, **OEN**!

Ten zesdy:

In 1995 was er yn spelingsherziening (nee, géén *speelingsherziening*!) waarbij yt dy bydoeling was dat yt eenvoudigyr zou wordyn. Wel, als yr ooit iets tootaal mislukt is, dan is yt dat wel. Ik bydoel nuu met naamy die vermaalydijdy tusyn-***n***. **Nondyjuu** nog ys an toe zeg, wat yn weerzinwekynd walgylyk waanzinnig[7] waardyloos waaniedee van yn stel uilskuikyns! Pany***n***koek? Kletskoek! **Ik vyrdom yt gywoon ten eenyn maaly!** Die ***y*** ís al yn vyrbindingsklank, vyrdoorie! *Vyreenvoudygyn* byteekynt *gymakylykyr maakyn*. Waarom is dy tusyn-***n*** niet gyheel vrij gelaatyn, prysies net zoals dy tusyn-***s***? *Voorbyhoedmidyl* en *voorbyhoed**s**midyl* zijn alybei goed (tenzij jy wél yn kindjy wilt...)! Doe dan tox godvyrbiedtytvloekyn met die tusyn-***n*** gywoon ekzakt ytzelfdy! Gyheel vrij laatyn! Dát is dy waary byteekynis van *makylyk*. En dan myteen álys waarvoor meerdyry uitspraakyn gangbaar zijn volleedig (saamyngysteld woord, dus wél yn dubyly ***I***) vrij laatyn. Zoals hierboovyn, alwaar ik enkyly keeryn yn e/i/y-konstruksie heb gybruikt, zoals bij yt voorvoegsyl {ver|vyr}. Wat is er op teegyn om meerdyry spelingyn (las jy (niet *jij*!) dat nou alwéér fout? Dyr staat niet *speelingyn*, hoor! *Repetitio est mater studiorum!*) toe ty laatyn? (Kun jy (neehee... geen *jij*... beetjy traag van bygrip?) trouwyns ook (in teegynoovyrgysteldy rixting) iets heenvroegyn?).

Ten zeevyndy:

Byklemtooning moet eigylyk met yn *accent aigu* (buitynlandsy woordyn laat ik nog maar eevyn met rust), maar in woordynboekyn zetyn zy (intyrnaasieoonaal) yn aapoostrof vóór dy byklemtoondy letyrgreep. Kunyn wy niet byvobyld[8] dy byklemtoondy klinkyr ondyrstreepyn in gyval van moogylyky onduidylykheid? En als er yn hoofdaksent en yn neevynaksent zijn, dan dy hoofdaksentondyrstreeping verdubylyn?

In standaardspeling:	*Kun je van die berekening de betekenis beredeneren?*
leesbaar als (in HR-speling):	*Kun jy van die beerykeening dy beetykeenis beerydeenyryn?*
of:	*Kun jy van die beerykeening dy beetykeenis beerydeenyryn?*
of:	*Kun jy van die byreekyning dy byteekynis byreedyneeryn?*
maar is:	*Kun jy van die byreekyning dy byteekynis byreedyneeryn?*

niet duidylyk genoeg? Naatuurlyk wel! 't Is imyrs fooneeties gyspeld. Snapt iedyreen tox?

Standaardspeling:	*De zeven provinciën in drie categorieën.*
HR-speling:	*Dy zeevyn provincieyn in drie catygoorieyn.* Treemaa oovyrboodyg!
Soms tox treemaa noodig:	*In Ietaaliey* (niet *Letaaliey*, da's doodylyk) *deefienieëeryn zy yt op zyn Ietaaljaans, maar van mij mag jy ook deefienjeeryn srijven*.

Ten axsty:

Aaneen moet aan elkaar wordyn gesreevyn, maar *aan elkaar* moet niet aaneen. Jaazeekyr! Als 't om twee zelfstandig naamwoordyn gaat, is het voor iedyreen volkoomyn duidylyk (aahum[9]) dat wy die aaneensrijvyn (byvobyld *taafylpoot*, *huisdeur*, *teepot* & *kofieflikyr*; *bruinyboonynsoep* is duidylyk wilykLeurigy soep van bruiny boonyn, terwijl *bruiny boonynsoep* bruiny soep is van wilykLeurigy boonyn; blauwyboonynsoep is echter bloedrood). Maar srijf jy volgyns dy ofiesjeely speling nou

1. *er van uit gaan*,
2. *ervan uit gaan*,
3. *er vanuit gaan*,
4. *er van uitgaan*,
5. *er vanuitgaan*,
6. *ervan uitgaan*,
7. *ervanuit gaan*
8. of *ervanuitgaan*?

---

[6] *Axtyr elkaar*? *Op elkaar*? *Ondyr elkaar*? Dat kan heelymaal niet! *Naast elkaar* wel.
[7] Raa raa, zijn *weerzinwekynd*, *walgylyk* & *waanzinnig* hier bijvoeglyk of bijwoordylyk?
[8] Wat mij bytreft mag *bevobbeld* (deezy keer moet ik dat in dy standaardspeling (géén speeling!) srijvyn) wordyn toegyvoegd aan dy ofiesjeely Woordynlijst der Needyrlandsy Taal oftywel het Boeny Groekjy.
[9] Henk, wat ben jy tox optiemisties; de meesty mensyn zijn ext veel mindyr bijdyhand dan zy zelf denkyn. Dunning-Kruger effect: 85% reekynt zixzelf tot dy slimsty helft...
Beati pauperes spiritu; *zaalig zijn dy armyn van geest* (Mateeus 5:3).

 Copyright © 2025, Henk Reints, MSc.

Zelf vind ik nrs. 1 en 8 dy meest loogiesy (dy loogiesty) spelingyn en dy heely zwik eigylyk alymaal eevyn goed, maar vroeg ik niet naar dy ofiesjeely srijfwijzy? Niet myteen spiekyn[10], eerst naadenkyn! Wat mij bytreft moogyn deezy axt spelingyn alymaal wordyn gybruikt, als men maar konsykwent is en in één tekst steeds dyzeldy srijfwijzy hanteert.

Ten neegyndy:

Dy Grieksy ***γ*** (*gamaa*) werd uitgysprookyn zooals dy ***g*** in het Engylsy *go*, het Fransy *garçon* en yt Duitsy *gehen* (dat had jy zoojuist (naabij yt bygin van deezy zin) dus ook moetyn doen...). Ik nooteer die klank nuu eevyn als ***ĝ***. Dy Roomeinyn hebyn ym vyrvolgyns yn kwartslag gydraaid en er dy "friemyltjys" afgyhaald: ***γ*** →∝→ ***c***. Vervolgyns spraakyn zy die letyr uit als ofwel yn ***k*** dan wel yn ***ĝ***. Eeny myneer RUCA (uitspr.: *roe**ĝ**aa*) ierieteerdy zich er vrij heftyg aan als zijn naam werd uitgysprookyn als *roe**k**aa*. Hij heeft toen de ***C*** voorzien van yn ekstraa streepjy: ***G***, die dus moest wordyn uitgysprookyn als ***ĝ***. Maar ik wil geen moeilyky dieaakrietiesy teekyns in dy speling, dus die ***ĝ*** vind ik niet gesxikt.

Waarom zoudyn wy in leenwoordyn niet voor die ***ĝ*** gywoon dy inmidyls afgesxafty ***c*** kunyn gybruikyn? Beetje trug naar af, dus. Die moetyn wy dan niet meer ***see*** noemyn, maar byvobyld (myteen deezy niewy reegyl toepasyn!) ***cee*** (tox fout gyleezyn? Sukyl! ***ĝ***ee! Nee! Niet gay! Dat byteekynt *blij*, *vrolijk*. Of daxt jij (já, goed zo!) wat andyrs? Fl***** tox op!).

In vyrneedyrlandsty speling krijgyn wy dan byvobyld als wy naar huis gaan: *Wie coo* (níét *koo*!) *hoom*. En *accent aigu* wordt *aksanteecuu* (nuu wel myteen goed gyleezyn? geen *kuu* hè?). Maar ~~ik bydenk nuu ineens~~ voortsxrijdynd inzixt leert my dat de ***Q*** welixt yn beetyry ramplaasant zou kunyn zijn dan dy ***C***. *Wie qoo hoom*. En, zoals dy ***k*** "***ka***" heet, zou ik ym dan ***qa*** (myteen goed uitspreekyn!) wilyn noemyn, maar ***qee*** (*repetitio*...) vind ik ook best. Of misxien is ***qie*** zelfs nog beetyr omdat dat (*omdatat*?) welixt beetyr herkenbaar zij. Soortgylijk zou ik dy ***X*** dan ***xie*** (standaardspeling: ***ch***ie) wilyn noemyn.

En baai dy wee (maar dit heeft niks met die *qie* (***ĝie***!) ty maakyn): die malootigy speling zooals byvobyld geäpdatet (gy-up-daa-tet?) en gedelytet (geedylytet? gydeelytet? geedyleetyt?) wordt met dy nuu gysugyreerdy niewy speling gywoon ondubylzinig *gyupdeet* en *gydieliet*. Qot it (nee hè, tox niet wéér fuot geleezyn hè?)?

Tenslotty:

Na drastiesy wijzygingyn wordt dy woordherkomst mindyr duidylyk. Nou en? 't Zal mij in elk gyval ergyns aan roestyn, hoor (byseft uu **ZIX** hoe yn Engylstaaligy dat laatsty woord vyrstaat?). Uityraard zijn er nog veel meer spelingszaakyn ty bynoemyn, maar voorloopig zal ik yt hier maar bij laatyn. Oovyrigyns heb ik geen enkyly ieluuzie (of beetyr gyzegd: uitsluitend ieluuzies en heelymaal geen reeaalistiesy vyrwaxting) dat mijn iedeeyn ooit bywaarheid zulyn wordyn, want

quod nescit agricola, non comedit;
wat dy boer niet kent, dat vreet ie niet.

Denkyn op een meetaanievoo blijkt iets moeilyks. Als lid van Symfonieorkest Helmond-Venray ervaar ik soms dat yn (streek)*vyr**beetyr**ing*svoorstel aleen maar wordt gezien als *vyr**andyr**ing* en daar is men dan teegyn. Mensyn houdyn niet van vyrandyringyn en met yt klimyn der jaaryn wordt men steeds halsstarigyr (ja, wél yn dubyle ***s***, maar een enkyly ***r***). In dy jaaryn 1960 wildyn veelyn ook yn fooneetiese spelingsvyreenvoudyging met byvobyld *ik wort* (ik wil vyrvoegingyn echter vooralsnox laatyn zooals zy nuu eenmaal zijn) en aleen yn ***ij*** dan wel yn ***ei***. Mijn moedyr was daar naatuurlyk fel op teegyn en bynaadrukty dy eruit voortvloeiyndy ekstreemy onoovyrkoomylyky onduidylykheid in:

Ik eis ijs. / *Ik eis eis*? / *Ik ijs ijs*?
Als elfjaarigy reeaageerdy ik daarop met:
Maar ik hóór ook geen versxil en tóx snap ik wat jy zegt.
Mamaa mond vol tandyn...

Plaudite, amici, comedia finita est.
Plaudieti,[11] *aamietsjie, koomeedieaa fienietaa est.*
Aplaus, vrindyn, het spel is ten eindy.

[10] Dy ofiesjeely speling is nr. 6.

[11] Weet jy (nee, weer géén *jij*!) yt nog? Enkylvoudigy klinkyrs áltijd kort en korty klinkyrs áltijd enkylvoudig! Deezy fooneetiese ***i*** (neehee, geen *ie*) is dus de ***i*** (geen *ie*! zeg ik tox?) van: *Dit visjy wil gywis goed gezind met zyn bilyn in pis ligyn tsjilyn*!
Als dy potvis in dy pispot pist, zit dy pispot vol met potvispis.

 Copyright © 2025, Henk Reints, MSc.